

Digitala klotterplank

Vad kan sägas om dagens megatrend i den digitala offentligheten, de så kallade bloggarna? Begreppet blogg är en försvenskning av engelskans blog, som är en förkortad kombination av orden *webb* (nät) och *log* (dokumentation).

Många av oss har halvt av misstag klickat oss in på någon av dessa bloggar. En del har till och med fattat tycke och anslutit sig till en eller flera diskussionsklubbar. Och i extrema fall utmynnars entusiasmen för denna smått besynnerliga kommunikationsform i att någon skapar sig en egen blogg. I sak handlar det om att en eller fler personer skriver, publicera bilder eller filmer om ditt och datt på en viss webbsida.

Jag skriver "smått besynnerliga" för att markera att det inte är så lätt att veta åt vilket håll bloggandet håller på att utvecklas. De flesta TV-kanaler har nuförtiden en särskild blogg för varje faktaprogram. Och hack i häl kommer dagstidningarna och den övriga pressen. Som bekant upprätthåller både statsminister Vanhanen och utrikesminister Tuomioja egna bloggar.

Allt detta är utmärkt och välkommet så länge det ständigt expanderande bloggandet innebär en utvidgning av det offentliga rummet och sänker tröskeln för en fri medborgardebatt. Men det finns tecken på att bloggarna har öppnat portarna för ett allt fränare och ojustare meningsutbyte. Om jag har förstått saken rätt så har varje öppen blogg en ansvarig utgivare, som är förpliktigad att se till att ingen person blir föremål för grova kränkningar eller smädelser. Dessvärre tycks denna bevakning dock inte fungera särdeles bra.

Roten till det onda är att inläggen i de flesta fall är anonyma. Om verbala eller visuella påhopp kan klassificeras som kriminella ingriper förhoppningsvis myndigheterna, men även då blir det först i efterhand känt vem som begick brottet och eventuellt dömdes. Detta kan lätt locka de mest hetlevrade och onyanserade debattörerna till nog så groteska övertramp. Om däremot alla debattörer skulle avkrävas en synlig identifikation med fullständiga namn- och kontaktuppgifter vore tonläget ett helt annat.

Det är antagligen orealistiskt att hoppas på dylika reformer. För det första är webben ett så gränslöst instrument att det knappast ens är tekniskt möjligt att genomdriva något sådant. Och för det andra hör det till våra mest fundamentala behov att få skvallra och utbyta mer eller mindre saklig information om våra medmänniskor. Varje kultur har sina sociala lösningar på hur detta behov blir tillfredställt. Vår tid har för detta ändamål fått bloggen, det digitala klotterplanket.

Det lönar sig därför inte alls att bli irriterad över det som vi snubblar över på diverse bloggar. Tvärtom borde vi läsa dessa inlägg med samma förströdda nyfikenhet som vi uttyder obscena och rasistiska inskriptionerna på offentliga toaletter. Hemska inkröktheter, fantastiska passioner, lysande aforismer! Jaha, det var så här de egentligen ser på mig...

Henrik Meinander, Hufvudstadsbladet (HBL) 2.1.2007